

SZILÁGY-SOMLYÓ.

T Á R S A D A L M I H E T I L A P

és

A SZILÁGY-SOMLYÓ-VIDÉKI GAZDASÁGI-EGYLET KÖZLÖNYE.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre	4 frt.
Fél évre	2 frt.
Negyed évre	1 frt.

Felélés szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Nagy László.

Segéd-szerkesztő:

Hulimka Sándor.

SZERKESZTŐSÉG:

Sz.-Somlyón az ev. ref. papi háznál, hová a kéziratok, Kiadóhivatal: városi, főjegyzői iroda, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

Hirdetések jutányos árban. Bélyegdíj 30 kr.

Mezőgazdaságunk és a hazai néptanítóság.

(Folyt. és vége.)

Midőn tehát újra is belátjuk, hogy az okszerű gazdaságtan tanításának gyakorlatiasnak kell lenni, az állam és társadalom kötelessége e tekintetben az lenne, hogy a tanító, jobban mondva az iskola, használatába legalább is egy negyed résznyi annyi földrészt, iga és tényszeres napszámot iparkodjék juttatni, mint a mennyin és a mennyi mellett az a tanító praxisát megszerezte.

Ugy de nem kívánunk mi ez által lehetlenséget? Nem!

Egy pár holdnyi földet az okszerű gazdaszat tanításának céljaira és annak megműveléséhez szükséges iga és kézi napszámot, minden megerőltetés nélkül, még a legigénytelenbb község is bocsáthat rendelkezése alá és nem is örök időkre, hanem csak addig, míg a nép az okszerű gazdálkodást megtanulja.

A mi már most azt illeti, hogy a mezőgazdaságtan tanítására, — a mostani tantervek szerint kiszabott idő nagyon csekély, — az nem csak a megtanítandó anyag fontosságából de terjedelméből is következik.

Mert ez idő szerint mennyit fordíthat a tanító a gazdaszat tanítására?!

Alig 1 órát hetenként.

Ez az idő pedig nagyon csekély arra nézve, hogy alatta a helyes gazdaságvitelnek csak a legáltalánosabb és legszükségesebb tudni valóit megtaníthassák a tanítók akár a felnőtteknek, akár az iskolai növendékeknek.

Már csak az a követelmény is, hogy a tanításnak gyakorlatiasnak kell lenni, vagyis

olyannak, hogy minden legkisebb tudni valót illetékes helyen szemlélve kell megtanulni, — sürgeti, hogy a mezőgazdaságtan tanítására sokkalta több idő fordíttassék a mostaninál.

Hátha még ehhez a gazdaszati tudomány terjedelmét vesszük.

Hogy sokat fel ne soroljunk, annak csak egyik s legközönségesebbnek látszó ágához, a szántás-vetéshez tartozó tudni valókat idéztetjük fel az emlékezetben. — Ime, már csak ezen egy ághoz való értés is, mily sok ismeretet tételez fel s mennyi különbnél különb mesterfogásokkal van összekötve?

Hát még aztán a többiek s a bonyolultabbak?!

Mindezek dacára, mégis lehetnek sokan olyanok, kik ezekután is úgy vélekednek, miszerint a mostani tantervek szerinti gazdasági órák elégségesek arra, hogy alattuk a tanító az e tárgyra vonatkozó anyagot eltaníthassa, illetőleg begyakoroltathassa, — indokul hozván fel, hogy a népiskolának e tekintetben csak annyira terjedhet a feladata, hogy növendékeiben alapot rakjon, — az életre bizván a felépítést.

Az ily állításokkal szemben legyen szabad azonban az ellenkezőt kijelentenünk, vagyis állitanunk, hogy a népiskola, — ha a helyesebb, de azért még mindig idegenszerű gazdaszatielvek meggyökereztetését magára vállalja, — feladatának csak úgy fog igazában megfelelni, ha az iskola kötelezettség leteltére növendékeit oda képesíti, hogy azok az életbe lépve, önállóan és minden tétovázás nélkül működhessenek a mezőgazdaság terén.

Mert ha feltéve, — de nem mindig megengedve, — igaz is az, hogy a Mindenható minden földművelő embert ép érzékkel ruházott fel a gazdaszatot illetőleg, és ha ez igyek-

— Csak egyetlen lépés — ott nyugalom várna, — Ez az árva lélek nem hallgat el már mai! Hallgass el kicsikém, — vetve van az ágyad, Csendes is, puha is, ott semmi se fájhat. Csak egyetlen lépés . . . A tó vize csobban, Ásóval, kapával sem temetnek jobban.

. . . — Vig lakodalmas nép jön ki az utcára — Tóth Mártonné szórja az átkot utánna; A papnak áldása halál legyen rajtad, Te becsület rabló, te, te gyilkos fajzat!! . . . Ajkán elful a szó, — köny gyül a szemébe, — Ő is oda vágyik a tó fenekére!

Gicczey.

A Daruék háza.

— Rajz. —

Bartha Endrétől.

Ott áll értelmes, gömbölyű kis arczával a falu alatti réten, a füzesek közt bujkáló keskeny gyalog uton, — szegényes rongyaiban, mezitláb.

Ki van pirulva a reggeli hidegtől, de azért ajkain ül az élet hajnalának ártatlan mosolya, a mint elmélázva hallgatja az idáig zakatoló malom zugását.

Az őszi sűrű köd párái, mint apró gömbölyű jégparányok, bevonták a fűbokrok sárguló leveleit s az őszi kökörcsin ezreinek félénk szírmait, s ha a kelő nap sugarai a háborgó ködfellegeken keresztül törnek, a fűbokrok a kis Palkó előtt aranyvesszőkké, az őszi kökörcsinek pedig ezüst csengettyűkké változnak.

A kis Palkó elbámul ezen a tündéri játékon, még lélekzetet is ritkán vesz, de akkor mint a ki

vó az alapismeretek fonalán tett egy pár kísérlet után önmagától is eltalálja majd a többit is; — ez még mindig nem lehet ok arra nézve, hogy az iskola az életre bizza az alapismeretek kifejlesztését.

Az élet ugyanis leggyakrabban szeszélyes s gyakran szereti az ellenkezőjét tenni annak a mit az iskolában róla tanultunk. Mi lesz aztán ezen ellenkező esetekben azon emberrel, ki 6 évi iskolázás alatt a gazdaszati ismeretekben sem theoretice, sem practice annyi jártasságot nem szerzett magának, hogy az élet ellentmondásait csak pillanatnyiakként tudja tartani? Mi lesz azon, az okszerű gazdaszatanban csak félig-meddig jártas gazdával, ha egy pár kísérlete balul üt ki? . . . Eltántorodik s visszaesik az ódságba.

Nos mindezekből elég világosan kitünik, miszerint az iskolának az okszerű gazdaszatanban nem csak alapot kell rakni, hanem az épületet egészen fel is kell építeni.

De mert a mint említők, az okszerű gazdálkodás sok águ, következik, hogy ezen építéshez több, sokkalta több idő kell, mint a mennyi reá mai napság ki van szabva.

Élképzeljük, hogy most már azt fogják mondani erre, hogy: jó hát, ám legyen úgy, a hogy mi mondjuk, — de már most hol vegyük az időt?

Hol vegyük? Hát ott a hol van. S mert nézetünk szerint heti 4—6 óra okvetlen szükséges az okszerű gazdaságtan tanítására, — ezt a 4—6 órát adni is fogják ott a hol van.

Az az idő pedig ott van a tanító heti óráinak a számai között.

Ugyanis, hogy hozzátoldás által a különben is megterhelt tanító jobban meg ne terheltessék, — a tanterveket úgy kellene módosítani, hogy mindazon tantárgyak tanítási ide-

élvez, mohón szívja magába a zuzmarás hideg levegőt.

Nem tart soká a játék, mert a ködpárák hirtelen felszakadnak s duzzogó tömkelegekben rohanak a magas hegyek közé, felfedve a tiszta kék égboltot s átengedve a napnak az ő birodalmát.

— Kru . . . kru! Kru . . . kru! — hangzik valami mélabus hang a Palkó feje felett.

Palkó felveti értelmes kis fejét s vizsgálódva tekint szanaszét a kék űrben.

Jól tudja ő honnan jó az a mélabus hang.

Utazó darvak azok.

Sokat hallott ő már vándor madarakról, mutogatta azokat neki az édes anyja, meg hát tanította a rekturam is.

— Ni hol mennek! — kiáltja ujjongó örömmel s lábujjhegyre állva, magasra tartott kezecskéivel jelzi az irányt, mintha más valakinek a tekintetét irányozni akarná.

Most L betűben repülnek, de a vezér egyetlen szavára a V betű alakját öntik fel, majd S formába kanyarogva irányt változtatnak hogy az elenyésző messziségben felfedezett pihenő helyre a hosszú I alakjában tova szálljanak.

— Már nem látom őket! sohajtott fel.

Az ártatlan teremtest mintha valami összerázta volna.

Ép arra tüntek el a darvak szemei elől a nagy országot felé, a merre Pistáékat az ispánék fiát a minap a collegiumba vitték.

Őt is elvitték volna. Kitanulta már ő is a falusi iskolát, még pedig tisztességgel, mert mindig ő volt az első, de neki nincs édes apja, csak egy szegény beteges édes anyja, a kinek rajta kívül nincs senkije.

Régen beteges már, de helyes okos beszédjéért, meg a jó kezefogásáért szeretik az uradalomnál s innen éldegélnék már évek óta mint az égi madarak az elhullatott morzsákból.

Pedig mennyire vágyott lelke abba a nagy collegiumba.

Biztatta a rekturam is: „Eredj Palkó fiam, ne

TÁRCZA.

TÓTH JULISKA.

— Ballada. —

Ózvegy Tóth Mártonné esküszik az égre, Hogy ő a holnapot soha meg ne érje, Ne jöjjön addig a szemeire álom, Mig az a személy tul nem lesz a határon. Neki nem is lánya, kitepi szívéből, Ugy adjon az isten áldást rá az égből!

. . . A Mócsi zsidónál hej be nagy a lárma, — Szegény Tóth Juliska szeretőjét várja. Félve tekint bé a homályos ablakon: Gyere ki hát lelkem, gyere ki angyalom, Nem egyedül vagyok, — keblemen a másik, A kiért a szemem mindig könnyben ázik!

. . . A Mócsi zsidónál úgy hangzik az ének — Tóth Juliska én már nem ismerlek téged. Fáj ahogy kimondom — nem szeretlek — érzem; . . . Meg ki is tagadna minden nemzetségem. — Majd csak az a poronty sem lesz koldus, árva, Hisz csak neki is jut egy pár garas ára!

— Ugy zug-bug a nádas, künn a határszélen . . . Tóth Juliska ott áll, — gondolkozik régen. Meg-meg loocsan habja a nagy tó vizének — Mintha szólna: eredj, még nem késő, — térj meg. Ez a kis féreg is felsir minduntalan, Miként ha intené: ne tovább ez utban.

jéből, melyek tudása hasznos ugyan, de nem elkerülhetlenül szükséges, vonassék le bizonyos quantum, s az ezekből kikerülő összeg fordíttassék a mezőgazdaságtan tanítására.

Az igaz ugyan, hogy ezen reducálás által egy pár tantárgy sérelmet fog szenvedni, de minthogy más uton, — tekintettel a tanító helyzetére, — időt nem szerezhetni, s mert nézetünk szerint az okszerű gazdaságtan megtanítása szorosan életszükség, míg a reducáltaké csak az általános műveltségre vonatkozik, egy perczig sem szabad magunktól elvetni az idő szerzésnek ilyenén való módját

És most, midőn rá mutatva mezőgazdaságunk szomorú állapotára, megjelöltük az egyéneket, kik azt hanyatló állapotából kiemelni hivatvák, ujolag is felhívjuk az állam és társadalom figyelmét azon akadályok elhárítására, melyek az illetők missiójában akadályul szolgálhatnak.

Vagyis adja meg az állam és társadalom a tanítónak a jelzett eszközöket; nyújtson időt az ezen eszközökkel való munkálkodásra s akkor, mint elől is szerencsések voltunk mondani, hazánk minden gazda emebere egy oly talizmán birtokába fog jutni, mely őt a boldogulás útjára fogja vezetni L. J.

Egyházi élet.

Egyházmegyénk esperese nt. Nagy László f. hó 23—27-ig hivatalos körutat tett az egyházmegye érmelléki részében, a hol az egyházak pénztárait, naplókat, iskolákat vizsgált meg s a találtak szerint tett mindenütt erélyes és időhöz kötött intézkedéseket. Ilyenek a többek közt: Szakácsiban megrendelte, hogy az újonnan épült tanterem 15 nap alatt padokkal felszerelve legyen; — Ér-Szodoron a már több ízben hanyagsággért és pontatlanságért megintett számadó-gondnokot hivatalától felfüggesztette és más megbízható ideiglenes gondnokkal helyettesítette; a felfüggesztett gondnoknak 8 napot adván számadása beterjesztésére. Ugyancsak Szodoron a leghatályosabban elrendelte, hogy az ugynevezett Puskás-féle magtár követelése, melyek már október 1-én behajtandók lettek volna, decz. 8-ig személyválogatás nélkül felszedessenek. E magtár ugyanis kinötte már annyira magát, hogy a még most is életben levő kegyes alapítónő óhajta szerint a tanító már ez évben 10 köből buzát kapjon a kamatokból, 10 köbőlnek kamatja pedig szegény gyermekeknek tankönyv szükségletre fordíttassék. Ezen intézkedés azonban a felfüggesztett gondnok lelkiismeretlensége és a derék pap elaggott volta miatt csak vasszigorral biztosítható. — A szeüdemeteri pap és hívei, ugyszintén a mindszeüti tanító és egyháza között, az illetőknek állásokról történt lemondása folytán békés elintézését nyert. — A tásnádi egyház fitanítói

félj, becsinállak én téged mendikásnak, első leszle te ott is, idővel nagy tudományu ember lehetsz még a vármegyén! "

El is ment ő Pistáékkal a falu végéig, felkapaszkodott a kocsijok hátuljára, de a kocsis ostorával visszavágott s azon a kis értelmes arczon a seb helye még most is sajog.

De áldott legyen annak a kocsisnak a keze, meg az ostopa. Hisz még tarisznyát sem vitt magával. Ki adott volna neki enni abban a nagy városban; nem ismer ő ott senkit, annak a szegény beteges asszonynak pedig, a ki nála nélkül már nem élhetett, a szíve repedt volna meg utánna.

Mert nagyon szomorú az ő édes anyjának a története.

A mult este beszélte el sirva, zokogva, a mint ott ülték a tűz világánál a padkán ketteskén, elhagyottan.

— Palkó fiam, te még nagyon kicsi voltál, nem ismerted az édes apádat. Nagyon derék becsületes ember volt az; bíróságot viselt a faluba, esze is volt hozzá, meg módja is, — szerette azt a falunak apraja, nagyja egyaránt.

Szegények se voltak, négy ökör járt ki az udvarunkról, a kisbéresnek pedig tehén, borja s még malacz is volt a keze alatt s mikor az urak a vármegyéről kijöttek, inkább szállottak be hozzánk mint az uradalomhoz.

Egy forró nyári napon apád az aratókkal a buzamezőn volt, én pedig Mari leányommal a kenderföldön, — csak te maradtál otthon . . . egyedül . . . aludva szépen a bölcsőben.

Déltájban hirtelen, hogy ember észre se vehette volna, vihar támadt reánk, felleg is alig látszott az égen, de a villámok fénye megvakított bennünket s a mennydörgések egymásra következő iszonyu csattanásaitól nem hallottuk egymást. Azt se tudtuk, hogy mi tévők legyünk.

A falu felé néztem, te jutottál eszembe, ugy a mint a bölcsőben hagytaalak.

Ujra egy villám, újra egy csattanás, borzasztóbb valamennyinél s utánna mindjárt lángtenger csapott fel a kavargó szélben. Égett a falu!

Mint az örült rohantam haza. Mari utánam.

Midőn házukhoz értem, a tető már lángokban állott. Az udvaron keresztül a tüzes szípor-

állomására egyhangulág Pap György eddigi ideiglenes tanító lett megválasztva.

Végül megemlíteni kívánjuk, — a mit talán legelőbb kell vala jelezniünk, hogy f. hó 24-én délelőtt díszes közönség jelenlétében ünnepélyesen beigtatta peéri egyházunk újonnan választott papját, tisz. Kerekes Sándort. Az ünnepély annál felemelőbb volt, minthogy ugy a templomban, mint az ifju pap garcon asztalánál elköltött közebédnél a különböző vallásu és felekezetű polgártársak is részt vettek, sőt a vidék is szépen volt képviselve.

Ugyanezen beiktatás alkalmával szerzett érvényt az esperes az egyházmegye közgyűlése által 1876-ban hozott azon határozatnak, hogy az újonnan alakult leány egyház Paczalusa, Peérhez csatoltassék. E leány egyházközségre eddig tisz. Tóth Imre paczali lelkész ur ügyelt fel, de a 76 év súlyos terhe köteleességévé tette az esperesnek a még mindig szervezkedés alatt levő leányegyház terhét ifju vállakra tenni át.

Városi közgyűlés.

Folyó évi október hó 26. és 27-ik napjain tartott városi közgyűlésen a következő ügyek nyertek elintézését:

A m. kir. belügyministeriumnak ez évi 49154. sz. a. kelt rendelete, melyszerint a megyei köztörvényhatóság határozata ellenére engedélyezte, hogy a koremailag kimért szeszes italok után — a korábban engedélyezett pót-adó további hat éven át — a visszavonhatási jog fentartásával a megállapított illetékek szerint szedessék, örvendtes tudomásul vétetett s erről tudomás végett a sz.-somlyói birtokosság végrehajtó bizottsága is értesítetteti határozatott.

A kávéház, kávémérés és a regale kötelezett ita-
lokat nem áruló fogadó és vendéglő iparoknál alkotott s a földművelés ipar- és kereskedelmi m. kir. ministerium által jóváhagyási záradékkal ellátott szabályzat tudomás végett a városi tanács, mint iparhatósággal, ahoz alkalmazkodás; szabályszerű közhírre vétel végett pedig a rendőrkapitánynyal másolatban közöltetni rendeltetett.

A megyei köztörvényhatóság azon határozata ellen, melyszerint Weisz Ignácznak a város kötelekébe felvétele iránti ügyben hozott másodfoku határozat ellen intézett felebbezést, mint elköszetett, s mert az ügy kiegészítésére czélzó közbe szóló intézkedések ellen általános elv szerint felebbezésnek nincs is helye, vissza utasította, a m. kir. belügyministeriumhoz felfolyamodás adatni határozatott.

Virág Lajos főjegyzőnek fizetés felemelés iránt a megyei köztörvényhatósághoz beadott s onnan elsőfoku elintézés végett áttett kérelme, — a közgyűlésnek korábban kelt határozatával, — a városi szabályzatoknak az 1886. évi XXII. t. czikkkel összhangzásba hozatalára és a városi tisztviselők fizetésének felebb emelése iránt javaslat készítésére kiküldött bizottságnak azzal adatott ki, hogy ezen kérés teljesítése iránt különös figyelemmel legyen.

kák pusztá nyakamra hullottak, a ruhám is tüzet fogott, nem törődtem vele, de mikor a küszöbre léptem s fülembé csengett keserves sirásod kétségbeejtő hangja, erőm elhagyott, szívemhez kaptam, szemeimre a pokoli fény daczára a sötét éjszaka homálya borult, — elszédültem s hanyatt estem.

Azután nem tudom mi történt, csak a jó emberektől hallottam.

Mari már nagy leány volt, nagyon szeretett téged is, engem is. Kitalálta a gondolatomat.

Rajtam keresztül berohant az égő házba, kiragadott kicsiny bölcsődből, melynek égett darabjait még most is tartogatom. Ott vannak a padlason egy kis ronggyal összekötözgetve.

Az ajtó felé a lehullott zsüperesz, mint egy izzó gát elzárta az utat előtte s a kert felőli kis ablakon nyújtott ki az öreg András bácsinak, a szomszédunknak.

Engem is ő vonszolt ki a parázsából.

Mari már nem menekülhetett, a szarvazat leszakadt, a patics falak összedültek s ő ott vészett a tüztengerben.

Soha sem láttam többet!

Mikor hetek múlva magamhoz tértem, legelőbb is nevedet kiáltottam.

Édes apád oda hozott mellém s láttam, hogy élsz, mozgatsz s reám mosolyogtál.

Felsikoltottam örömömben s össze-vissza csókolgattalak.

Hozzám simultál, gyűgyögtél, mintha minden fájdalmat kiakartál volna üzni a szívemből.

Szegény jó apád ott állott mellettünk s mit tőle még soha sem láttam, könnyeit törülgette arczáról.

Kibékültünk Istennel, megnyugodtunk végzetein s újra dolog után láttunk.

De nem volt azon többé az Isten áldása.

A falu házánál a falu pénze is oda égett a falu ládájával. Másfélezer forint volt bankóban, váltó pénzben. Sok pénz ez fiam, kivált ha hiányzik.

Édes apádat mint bírót, ki a községbe a legnagyobb kárt szenvedte, beidéztek a vármegyére, hogy számot adjon róla, miért tartotta olyan helyen a falu pénzét, hogy eléghessen s a jó Isten elvehesse?

Eladta minden ingó-bingó vagyonát s maga helyett a pénzt küldötte a vármegyére a bíró-

A képv. közgyűlésnek korábban kelt határozatával kiküldve volt bizottság által a városi képviselő választókról készített névjegyzék a levéltárba elhelyeztetett s megyei alispán ur felkérte, hogy a választás határnapját, — jóllehet, hogy a megválasztott városi képviselők választási határideje a jövő év május havában jár le, — de hogy a választás jövőre mindig az év elején legyen eszközölhető, a jövő 1887. év elejére tűzze ki s a törvényhatóság által a választás vezetésére elnök kirendelése iránt intézkedjék. — Kimondta továbbá a közgyűlés, hogy a mennyiben a választók száma 755, a választás két kerületben fog eszközöltetni; végre az igazoló bizottságba Angyal János helyett, ki az 1887. év elsejével a legtöbb adót fizető vképviselők névsorából kiesik, Telegdy Márton választott be.

Az országos díjnak segélyegylet javára 10 forint összeg szavaztatott meg.

A helybeli ipartanodai bizottság átirata alapján kijelentette a közgyűlés, hogy polgármester urnak azon intézkedését, mely szerint az ipartanodánál alkalmazott tanítók részére az 1885—86. tanév második felében az elsőfoku ipariakolában a mértan és mértani rajztanításiért személynként 10—10 frtot az ipar alapból kiutalt, helybenhagyólag tudomásul veszi.

A helybeli rom. kath. gymnasium 1885—86. tanévi bevételeinél és kiadásainál vezetett számadás 3475 frt 6 kr. bevétellel, 3452 frt 10 kr. kiadással, 22 frt 96 kr. maradvánnyal, — azzal, hogy a városi hatóság kezelése alatt levő gymnasiumi segélyalapból 127 frt 99 kr. vétetett át, — a melyből levonva a megmaradt 22 frt 96 kr. számadás rendén vonatkozó maradványt, lesz a tulfizetés 105 frt 3 kr.; — helyben hagyatott és a számadás számadó pénztárnok felmentésének ajánlásával a vallás- és közoktatásügyi m. kir. ministeriumhoz, — a kolozsvári tankerületi kir. főgazgató útján felterjesztetni határozatott.

A gör. kath. egyház tulajdonát tevő, tüzvész által elpusztult fogadó felépíthetésére a vágás alatt levő korláti erdőből 48 drb. szálának való vékony fa az illető egyház kérelme folytán segélyképpen meg-szavaztatott.

Bund Vilmos városi mérnöknek két heti szabad-ságidő és 25 frt fizetési előleg adatott.

Grieger György állatorvosnak fizetés felemelés iránti kérelme, a városi tisztviselők fizetésének felemelése iránti szabályzat elkészítésével megbízott bizottsághoz áttétetett.

A város tulajdonát képező „Lobogó“ vendéglő bérlője Juhász József által beadott kérelme alapján, tekintettel arra, hogy nevezett Juhász József a jövő év ápril havában e városról elköltözik, elhatározta a közgyűlés, hogy a jelzett vendéglő az 1887. év ápril 24. napjától kezdve 1891. évi ápril hó 24. napjáig terjedő négy évi időtartamra nyilvános árverésen a jelenben fennálló 913 frt 10 kr. és lejjebb nem szállítható évi bérösszeg mint kikiáltási ár mellett és feltételekkel bérbeadassék, — s ha a mostani bérösszeg megadatik, ez esetben kérelmezőnek az 1887. évi ápril

ságával együtt s megköszönte az uraknak a szíves-ségét.

A falu nem akart tőle megválni, de ő azt mondotta: koldussá lettem, koldus ember nem lehet bíró a faluban, mert ha még egyszer elég a falu pénze, nem lesz a ki megtérítse.

Ujra építkezni kezdünk, de már nem volt lábas jószág, nem volt erő, kölesön pénzre szorultunk. Rosz esztendők jártak, semmink se termett, mindegyre alább jutottunk, hiába való volt minden igyekezetünk.

Egy nap arra virradtunk, hogy a dob meg szólalt az ablakunk alatt s délután már az utcára szorultunk a jó emberek kegyelmére.

Másnap a falu gyűlést tartott s elhatározták, hogy a falu legjobb bírájának Nagy József Gergelynek becsületes és hűséges szolgálataiért a falu helyéből a falu végén, az ugynevezett nádasréten egy napi szántó, — mely eddig vályogvető volt, — kiszakíttassék, neki és élete párjának átadassék, hogy oda magának lakóhelyet építhessen s hogy ottan meglakhassék, s hogy haláluk után minden építkezési költségek maga utáni eljárással törvényes utódaiknak megtéríttessenek.

Ezt a határozatot, melyet a vármegyére soha se terjesztettek fel, mert féltek, hogy az urak nem fogják helybe hagyni, — előszóval mindjárt elhozták hozzánk.

Ott volt a falu népe, apraja, nagyja.

Mikor apád azt mondta, hogy köszöni, de nem fogadhatja el s elmegy ő valahova szolgáltatot keresni, mindnyájan sirtak, de nem eresztették.

Mindenkinek volt egy vigasztaló szava s másnap ki egy gerendát, ki egy szál deszkát, ki egyet, ki mást hozott s oda, hol most lakunk, ezt a házikót a falu népe egy hét alatt felépítette.

Itt lakunk most mi a falu jóvoltából, de a te édes jó apád elköltözött tőlünk a Mari leányához s itt hagyott minket, mert a jó Isten elszólította.

Mindig azt szokta mondani, hogy megmaradt még két erős karja s azzal vissza fogja szerezni a vagyonát s dolgozott azzal a két karral száz helyett is, de belefáradt az a két erős kar, mert kettő nem bírhatja száznak a munkáját.

Most már csak ketten vagunk s ha akadnak is jó emberek, nem szabad nekünk koldulásból élni.

24. napjától 1888. évi ápril 24. napjáig terjedő egy évi bérletből kibocsátása felett, az árverés eredményének bejelentése alkalmával fog határozni a közgyűlés.

Több tisztviselőnek fizetési előleg adatott, a kezelő személyzetnek ugyancsak fizetési előleg iránti kérelmek illetékes ellátás végett polgármester urhoz tetetett át.

A helybeli m. kir. pénzügyőri bizottságnak átíratva alapján, melyszerint Sz.-Somlyó város és Somlyó-Csehi község területén a bor- és hus-, valamint a cukor- és sörfogyasztási adó után az 1887. évre járó fogyasztási adó beszedési jog feletti árverés, ez évi november hó 2, 3, 4, napjain fognak megtartatni, s hogy ezen fogyasztási adót a kitűzött árverési határidő előtt hat nappal az árverési hirdetményben 5006 frt 9 kr kikiáltási ár mellett megválthatja a város.

Kimondta a város, hogy mint a polgármester ur által a f. évi szeptember hó 21-én megtartott tárgyalás alkalmával fel lett terjesztve, a bekövetkezett fagy, jégverés és phylloxera, szőlőt pusztító rovar nagy mérvű fellépése következtében a város közönsége a szőlők elpusztulása által, egyik jelentékeny jövedelmi forrásától megfosztatván, nagy károsodásnak néz elébe, ez okon saját megrövidítése nélkül, mint a tárgyalás alkalmával ajánlva volt 3222 frtnál többet nem adhat a felkérte az illető pénzügyigazgatóságot, hogy ezen fogyasztási adót kintestárilag kezelni próbálja el, hogy a befolyó jövedelemből a kezelési költségeket levonva lássa be saját tapasztalata alapján, hogy mennyi foly be e czimen, mert az árverésben kitűzött 5006 frt 9 kr összeg mellett a város hozzá nem szólhat, anyagi helyzete pedig nem engedi, hogy évenként egy pár ezer forintot reá fizessen.

Elhatározta a közgyűlés, hogy:

a) Minden levágandó nagy marha után, az eddigi gyakorlat szerint, — a nagy marha husának súlya szerint fog a kövezeti krajczár szedetni.

b) Minden darab borju után ugyancsak az eddigi gyakorlat szerint; — folyó évi november hó 1-től kezdve pedig:

c) Minden darab sertés után 20 kr, és

d) minden darab juh és kecske után 5 kr. fog kövezet krajczár czimén és e célra fordítandólag szedetni. A szükségelt intézkedések megtételével polgármester ur bizatott meg.

A legtöbb adót fizető városi képviselők névsora az 1887. évre következőleg állapittatott meg: rendes tagok: 1) Krasznamegyei takarékpénztár Sz.-Somlyón 2205 frt 62 kr, 2) Fülöp Antal Sz.-Somlyón 341 frt 11 kr, 3) Huberth József Sz.-Somlyón 272 frt 57 kr, 4) Nagy László lelkész Sz.-Somlyón 133 frt 15 kr. kétszerese 266 frt 30 kr, 5) Szénágy Miklós ügyvéd Sz.-Somlyón 126 frt 21 kr, kétszerese 252 frt 46 kr. 6) Br. Bánffy Zoltán Beresztelke 246 frt 79 kr, 7) Rom. kath. egyház Sz.-Somlyón 223 frt 34 kr, 8) özv. Brüll Izsákné Sz.-Somlyón, 201 frt 66 kr, 9) Orosz Simon ügyvéd Sz.-Somlyón 100 frt 52 kr, kétszerese 201 frt 4 kr, 10) Szabó Ferencz Sz.-Somlyón 195 frt 51 kr, 11) Tamko Bertalan ügyvéd Sz.-Somlyón 96 frt 74

Te már megnőttél, elmehetsz az erdőre is egy kis fáért, mit mondanának még a jó emberek ha arra is mást kérnék meg.

Azt mondanák: ott a Palkó Erzsók néni, elmehet már ő is!

Ugy-e megpróbálsz kedves fiam? Így hozza ezt magával az élet. Aztán meg az erdő közel is van s bele kell szokni minden jó munkába, egy kis tarisznyát is rakok, mert hoztam az uradalomtól egy pár jó falatot. Ugy-e, ugy-e . . . elmész holnap édes fiam?

— Már hogy ne mennék édes anyám!

El is ment.

És most ott áll, — utban, — a füzesek közt bujkáló keskeny gyalog uton, tévedező tekintetével az utazó darvak után nézve, midőn eszébe jut anyjának elbeszélése s az első munka kötelessége, — s felvilan kezében a kis balta, mellyel az erdőt először ostromolni indul s fűtyörésze, danolgatva siet tovább az erdő felé s ha könyeitől nem lenne arca fűrésztve, a szembe jövő dalos madár azt hinné, hogy ennek a kis fiúnak még jó kedve is van.

* * *

Este van már régen a faluban.

Őszi eső sűrűn hull az ember nyaka közé, ereszt alá is huzódik előle a ki csak teheti.

Azt se lehetne tudni, hogy hány az óra, ha a kakasok nem tanulták volna az órásmesterséget, de már elfujták az első nótájukat: ilyenkor pedig a jámbor falusi ember kilencz felé számít.

Az ablakok mécsvilága is alvó félben van, csak a falu végén abban a szegény kis kunyhóban pislákol élénken és sziporkázva, mintha mondaná: „Erre a bejárás, vár az édes anyád Palkó, miért maradtál oda oly sokáig?”

De a jó Erzsók néni anyai szíve, nem bírja azt ott benn, kívánszorog a sötét éjbe, messze elmegy bandukolva az elhagyott sáros mezei uton Palkó elébe, a kit már délután óta minden percben aggódva vár s már-már a kétségbeesés veszi körül, hogy még sem érkezik meg.

Dél óta esik. Hogy át lehet fázva szegényke! Az Isten hidege is megvehette, bizonyosan valami szerencsétlenség történt vele.

Csak a jó Isten a megmondhatója, hogy szen-

kr, kétszerese 193 frt 48 kr, 12) Ruzska Ignác Sz.-Somlyón 187 frt 49 kr, 13) id. Páskuj József Sz.-Somlyón 186 frt 52 kr, 14) gróf Bánffy Béla Budapest 167 frt 5 kr, 15) Somogyi Kálmán ügyvéd Sz.-Somlyón 82 frt 43 kr, kétszerese 164 86 kr, 16) özv. Lázár Jánosné Sz.-Somlyón 161 frt 46 kr, 17) Herman Leopold Sz.-Somlyón 160 frt 38 kr, 18) Brüll Farkas iparkamarai kültag Sz.-Somlyón 74 frt 82 kr, kétszerese 149 frt 64 kr, 19) Brüll Sámuel Sz.-Somlyón 148 frt 57 kr, 20) Papp Tódor Sz.-Somlyón 144 frt 12 kr, 21) Bölöni József Budapest 140 frt 51 kr, 22) ifj. Bölöni Sándor N.-Várad 140 frt 51 kr, 23) Porjes Sámuel Sz.-Somlyón 137 frt 78 kr, 24) özv. Huberth Ivánné Sz.-Somlyón 135 frt 52 kr. Póttagok: 1) Nedeczky János Sz.-Somlyón 134 frt 97 kr, 2) Schönstein János Sz.-Somlyón 130 frt 26 kr, 3) özv. Farkas Károlyné Sz.-Somlyón 128 frt 88 kr, 4) Szalgháry József Sz.-Somlyón 124 frt 8 kr, 5) Benkő Lázár Zilah 120 frt 94 kr adóösszeggel.

V. —

Különfélék.

* **Eljegyzés.** Peéri ref. lelkész ifj. Kerekes Sándor f. hó 26-án jegyezte el Zilahról Török József nyug. tábornok kedves és művelt leányát Lenkát. Boldogság s az ég áldása kísérféle kötetendő frigyöket!

* **Köszönetnyilvánítás.** Gróf Wass Minka, Zsuzsanna és gróf Wass Ottilia ő nagyságai f. évi október havában édes anyjuk és nagynénjük sírját Paczalon meglátogatván, ez alkalommal a paczali ev. ref. templom részére, egy egyszerűségében szép szószerkárót ajándékozni kegyeskedtek. Fogadják ő nagyságai egy egyházm., mint saját magam nevében e nyilvános hálás köszönetet. Paczal, 1886. október hó 26-án Tóth Imre ev. ref. pap.

* **Ama svihákokat,** kikről mult számunkban irtunk elfogták s a helybeli kir. járásbírótság börtönében várják méltó büntetésüket. Bonczidai Mihály és Koszta Péter neve a két jó madárnak, kik már egyből czélből is tettek kísérletet a nadragulyával vegyített pálinkával, — különben az egyik kocsis, a másik molnár legény, ki a sz.-somlyói felsőmalomban is szolgált.

* **Szer a kolera ellen.** A német serfőzők újsága a sört ajánlja a kolera ellen hasznos óvszerül. Természetes, mert náluk nem terem vörös bor, különben annak csinálnának oly nagy hűhót. Jól teszik, hadd predikáljanak a sör mellett, nekünk ugy is hiában dicsergetik a nemes német italt, mert mi ismeretes chauvinizmusunk mellett azt tartjuk, hogy „jobb a bor, jobb a bor mindétig a sernél; a magyar menyecske a német mamzelnél.”

* **Három lakodalom** nagy ritkaság egy csomóban. Pedig éppen ennyi esett meg vasárnap nálunk. Egyik nászmenet a másikat érte az utcán s a cifra násznép le kellett hogy térjen a járdáról, nehogy baj legyen a dologból. Az alszegezen vig pisztoly durrogásokkal kö-

vedhetett a szegény asszony szíve, a kinek a kis Palkó egyedüli öröme volt a világon s a ki most ott van a sötét éjszakában védtelenül, vállán teherrel gázolva a sárban, vagy valahol elesve és segítségért hasztalan kiáltozva.

Valami daemon a sötét éjben a kóborgó szél hangjára, folyvást azt susogta a fülébe: „Oda van a fiad is Erzsók, mert nagy dolog az a szegénység!”

A jó Erzsók néni megijedt ettől az játkozott hangtól, s hogy azért ne veszítse maga-magát, kezdte vigasztalni, mert ugy se volt ott más senki.

— Bizonyosan a kert felől jó haza a rövidebb uton, talán már otthon is van. Jobban is fog esni a gyermeknek ha őt benn találja, meg egy kis meleg leveles se fog ártani, majd megmelegíti a kis vaczkot is, hogy edesebb legyen a pihenése.

Vissza botorkált tehát újra s már harmadikszor — kis kunyhójába. Megélesztette a tüzet, új olajat töltött a mécesbe, szedett-vedett mindent ide s tova mint a ki elakarja magát foglalni, de de nem tudja, hogy mit végez.

De . . . ha! — Ez ő! — mondja szivrepedve s kitárja az ajtót.

Csakugyan Palkó.

A válláról most veti le a terhet s nyakig sárosan, ziháló mellel borul anyja karjai közé.

Elmondja, — nem várva be a szemrehányásokat, — hogy a reggel a réten utazó darvakat látott, az erdőben pedig kis nyul ugrott fel előtte, azt akarta elfogni s ezzel eltöltötte az időt s a fa után csak akkor látott, midőn esteledni kezdett, sietett is azután, de már elkészt, majd nem ugy lesz ez máskor s nagyon kérte az engedelmet, még egy kicsit ptyergett is, miközbe fuldokló köhögésbe esett.

Édes anyja nem győzte volna vigasztalni, édesgette, melengette, jó meleg levestel kínálta, de Palkó csak nem akart enni, s a hogy melegegett, elkezdett nyugtalanzkodni, álomosságról panaszkodott, míg a köhögés mind erősebben tört ki rajta.

Mire édes anyja lefektette, már a láztól lángvörössé lett, magánkívül beszélt s folyvást az kiabálta: kru . . . kru . . . mennek a darvak édes anyám, én is megyek velök!

Szegény asszony a fájdalom és kétségbeeséstől gyötörtetve, de az anyai ösztöntől fenntartva, egyetlen fia mellett őtet s maga magát vigasztalva, ápolással virrasztotta át az éjszakát. Reggel felé Palkó

szöntötték az egyik elvonuló menetet, a mely új szokást igen helyes volna csirájában agyon folytatni. Mondják, hogy egyik lakodalmi menet menyasszonyának virágokkal hintette be utját az előzőkeny szomszédság; — annál rosszabbul járt a másik menyasszony, a kinek utjába egy ominozus rongybubát dobott az irigy szomszéd kéz. Ámde mondja valaki, hogy nincs a lányoknak kelendősege!

* **Bucsu.** Eltávozásom alkalmával azok, kiktől személyesen bucsut nem vehettem, fogadják e helyen meleg üdvözlétemet. Kulin Sándor.

* **Legalább is — furcsa.** A mult heti vásárok valamelyikére erdélyi deszkások érkeztek, kik jutányos árban darab számra is árusítani kezdték szállítmányukat. Miután azonban helyben is vannak izraelita polgártársaink között olyanok, kik jó nyereségre deszká-árusítással foglalkoznak, egyszerre csak jön a városi rendőri közeg s a szegény deszkásoknak megtiltja a darabonkénti árusítást. Tegnap vagy tegnapelőtt ismét Nagy-Bányáról gesztenye árus jön, felüti sátrát, hogy árul; de miután helyben újból ez üzletág is cultiváltatik némely polgártárs által, jön a városi rendőri közeg s betiltja az árusítást. Ez persze új rend, a mely az egész országban unicum; ilyen is csak nálunk eshetik meg, a hol ugy látszik némelyek szívesen kikaparják a gesztenyét a tűzből a — maguk számára. Egy helybeli tekintélyes kereskedő azonban ama jó ötletre jött, hogy a szegény gesztenyész szállítmányát megvásárolta, illetőleg a magáénak vallotta s az így mégis csak nyugodtan árulhatott. A városi gesztenye ropogtató közönség tehát nagy köszönettel tartozik az illetőnek a jó ötletért; így legalább olcsó pénzen jut ahhoz, a mit másként két áron kellett volna megvennie. Bizony furcsa!

* **Az a kiváló eredmény,** melyet legutóbbi pályázata elért, arra buzdította a „Magyar Háziaszony” derék szerkesztőségét, hogy ismét újabb pályázatot hirdessen és pedig ezuttal egy humoreszkre, melynek tárgya a társadalmi vagy művészi életből lehet merítve. Első díj egy drb 20 frankos arany, második díj 10 frank aranyban. Beküldési határidő f. évi november hó 10. A pályázat eredménye a „Magyar Háziaszony” ez idei karácsonyi számában fog közzététetni s ugyanakkor szolgáltatnak ki a pályadíjak is. A pályaművek e czimen küldendők: „Magyar Háziaszony” szerkesztősége, Budapesten, nagy korona-utca 19. — Reméljük, hogy városunkból és megyénkbeli, hol e derék lap annyira el van terjedve, minél többen vesznek részt a nemes versenyben.

* **Miért van a rágalmazás napirenden az egész világon?** Ábrahám a Santa Clara 17. században bécsi udvari egyházi szónok, munkája egyik kötetében leírja az első vétékes angyalnak menyből való kiűzését. A többi közt így szól: „Esebe közt a levegőnek nyomása eltépte az angyalt: Feje Spanyolországba esett, azért oly büszkék a spanyolok. Szíve Olaszhon virányára hullott, azért oly ravaszok az olaszok. Hasa Németországba hullott s azért szeret a német jól enni, inni.*) Lábai Franciaországba értek földre s azért oly nyugtalanok s virgoneczok a francziák. Nyelvét pedig mérgeben összeharapta s így a világ minden részébe hullott belőle egy darabka s azért van a rágalmazás napi renden az egész világon.”

*) No ahhoz mi is értünk.

Corrector.

elszenderedett s úgy tetszett, mintha jótékony álom borulna szeméire.

Erzsók néni ezt a pár perczet arra használta, hogy a falu tudákos és messzi helyen híres vénbanyáját heresse fel, kiről mindenki hitte, hogy tud a betegekben segíteni.

Midőn vissza érkezett Palkó arcán mosoly ömlött el, de azt a mosolyt nem a földről, hanem a mennyből osztogatják.

Nézte, sokáig nézte, hallgatta lehelletét, szívének verését, egyiket sem hallotta, egyiket sem érezte, végre arczát érintette, — hideg volt az már, mint a templom márvány oltára.

Felsikolt egyetlen gyermeke holtteste felett, s azután soha sem tudta mi történik vele.

Palkót a jó falusiak tisztosságesen eltemették s az öreg sirásos maga faragott neki egy kis keresztet, melyre holt szénnel rákarmolta: „Palkó jó kis fiu volt, mindenki szerette!”

Erzsók nénit még éveken át lehetett látni a falu alatti réten szétbontott kőzoszshajával s tétozáló megüvegesedett szemével a fűzbokrok között bolyongani, s ha járó-kelő bukkant reá mindig kerdősködött, hogy nem látták-e valahol a fiát, ha pedig madár repült előtte felkiáltott: „kru . . . kru . . . ni hol jönnek a darvak! Ők vitték el, ők hozzák vissza a fiamat!”

Erzsók néni sem várja többé.

Ő is ott van övéi közt s a kis pusztá telek düledező romjaival, ellepve a magasra felburjánzott vad bürök és földi bodzával, ott áll elhagyottan s a pajkos utca gyerekek megrémülve futnak át e helyen s csak a távolból tekintve, kiáltják vissza a régi refraint: kru . . . kru . . . jönnek a darvak!

A falu nem tudta értékesíteni többé e helyet, bárki költözött oda, kevés ideig maradt ott, még a vándor cigány sem állotta, mert ugy tartották, hogy nem fog ahoz a szerencse.

Ezért a pusztá telek most már évről-évre így van bevezetve a községi leltárba:

14-ik tétel: „a Daruék háza használhatatlan, pusztá, elhagyottan.”

Irodalom.

— Élő halott. Az Egyetemes Regénytár, ez országoserte oly előnyösen ismert vállalat második év-folyamának harmadik és negyedik kötete, a hírneves angol regényírónak, Hugh Conway-nak egy újabb hátrahagyott művével lepi meg az olvasó közönséget. Az Élő halott ismét egyike azoknak a szeretetreméltó műveknek, melyek mulattatják és gyönyörködtetik az olvasót, a nélkül, hogy akár erkölcsi érzékét sértenék, akár figyelmét hosszadalmas mellékrészletekkel fárasztanák. Elejétől végig érdekes regény, bonyodalmakban és változatokban gazdag, és mégis oly egyszerű folyásu, hogy az elbeszélés fonala sehol sem szakad meg. A kik Hugh Conwaynek ugyancsak az Egyetemes Regénytárban megjelent előbbi regényét a Beatrice házasságát ismerik, méltó kíváncsisággal fogják kezükbe venni az Élő halottat, és várakozásukban nem fognak csalódní. Mi csak szíves elismeréssel adózhatunk annak a gondos figyelmenek, melyet a vállalat kiadója, a budapesti Singer és Wolner cég az olvasóközönség igényei és szükségletei iránt tanusít s hisszük, hogy az Egyetemes Regénytárnak az eddig elért szép siker után is számos új pártolója lesz még. Az Élő halott mindkét kötetének ára, külön-külön csinos piros vászonkötésben, 1 forint. Egy-egy kötet, mint eddig is, 50 kr.

Szerkesztői üzenetek.

B. H. Helyben. Névtelen közleményeket nem fogadhatunk el. A szerkesztőségnek tudnia kell, hogy hozott közleményei kiktől erednek; magától értődvén, hogy a szerző incognitióját lovagiasan megőrzi s arról csakis a saját hatóságnak ad felvilágosítást.

Surányi Gyula urnak. Kérjük az ígért vezércikket.

H. G. P.-Szöllös. Magán levelet írunk.

H. K. Egy ifju szép leány, a ki hozzá még árva is; egy kaland kereső gazdag ifju ur; egy hárpia vén asszony; elejtett zsebkendő; ehhez egy adag morphiun: ebből áll az ön novellája. Legtöbbet ér az egészben az a három árkus merített papíros, a melyen mindezeket össze hozta. A verseket tessék csak másfelé küldeni.

Hirdetések.

Hirdetés.

Az ippi, márkaszéki, porcezi és lecsméri közbirtokossági italmérési jogok következő 1887-ik év első napjától kezdődőleg három egymásután következő évre — jelen 1886. évi november hó 7. napján d. e. 10 órakor Ippon tartandó árverésen haszonbérbe fognak adatni helységenként.

Az árverési feltételek alólirt birtokossági elnöknel és Tamko Bertalan ügyvéd urnál addig is megtekinthetők.

Írásbeli zárt ajánlatok 10 százalék bánatpénz becsatolása mellett azárverés megkezdéséig szintén elfogadtatnak.

I p p o n, 1886. október 5-én.

120—3—3.

Ippi Bideskuthy Antal,
birtokossági elnök.

120.000 forint főnyereménynyel

Már november 1-én

ELSŐ

sorsolása a

BAZILIKA sorsjegyeknek.

Eredeti sorsjegyek

hivatalos árfolyamon és

RÉSZLETFIZETÉSRE

is kaphatók a

Magyar leszámítoló és pénzváltó bank váltóüzletében.

Budapest, Dorottya-utca 6. sz. Wurm-udvar.
124—1—1

Bieber Antal

thea-kereskedése

Budapest.

Kerepesi-ut 6. szám, Kerepesi bazár.

ajánl különösen:

Családi keverék finom	$\frac{1}{2}$ Ko.	frt 2.50.
Moszkvai melange	$\frac{1}{2}$ "	frt 3.—.
Orosz karaváni thea igen fin. fajta	$\frac{1}{2}$ "	frt 3.50.
Jamaika rum ó és finom 1 liter		frt 1.—.
Jamaika rum igen régi 1 "		frt 1.50.
Jamaika rum legfinomabb 1 "		frt 2.—.
Brazíliai rum igen fin. minőségű 1 eredeti üveg $1\frac{4}{10}$ liter		frt —.80.

K á v é.

Mocca, valódi arabiai	1 kiló	frt 1.85.
Cuba legfinomabb különleg.	1 "	frt 1.75.
Arany Jáva igen finom	1 "	frt 1.65.

A kávé $4\frac{3}{4}$ kilós posta zacskókban minden más költség mentesen bárhova bérmentve küldetik. — Két bout. rum és $\frac{1}{2}$ kiló thea megrendelésénél minden vevő egy elegáns chinai kiállítású thea ládikát (fából vagy bádóból) kap ingyen. — Kimerítő képes árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve küldetik.

121—2—6

120,000 forint főnyereménynyel.

Már november 1-én

ELSŐ

sorsolása

a

BAZILIKA sorsjegyeknek

Eredeti

SORSJEGYEK

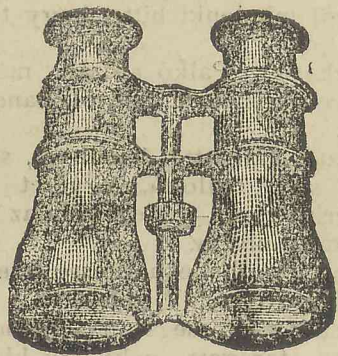
hivatalos árfolyamon és

részletfizetésre is kaphatók a

Pesti magyar kereskedelmi bank váltó-üzletében.

Dorottya-utca 1. szám.

124—1—1

HATSCHKE MIKSA

látyszerész (optikus) és diszmiáru kereskedő Budapest, vaczi-utca 23-ik szám a „Nagy-Kristófhöz.” (Alapított 1850.)

Ajánlja a legjobb minőségű látyszerészeti tárgyait, u. m. szemüveget 1 frtól feljebb, orrcsüptető 1 frt 20 krtól feljebb, jóminőségű egyes távcsók (messzelátók) 1 frt 50 krtól 30 frtig, jó achromatikus színházi és tábori látcsók 4 frttól 80 frtig, hőmérők, mindennemű és nagyságú 60 krtól feljebb; orvosi hőmérők Leyser-féle 1 frt 50 krtól, Maximal 2 frt 50 krtól feljebb, érc légsúlymérők 4 frttól 60 frtig; göröcső és nagyító üvegek, vízszintezők és mindenféle folyadék mérők, hivatalosan hitelesített szeszmerők, búvós lámpa, szemzu-

hany, ló mérték, delejtű, szájtükör, szemtükör nagyító és kisebbítő tükör, rajzeszközök és ezeknek egyes részei 1 frttól feljebb; ezeken kívül minden a látyszerészethez tartozó tárgyak a legjutányosabb árakért kaphatók. Továbbá testvillanyozó gépek Rumbort-féle elemmel 6 frt 50 krtól feljebb, Du Bois Reymond Stöhrer gyanta telep dörzsvillanygép mágnessel, fényképek dus választékban, jelesen: arc, táj, jellemképek és népviseletek; *genre képek*, egész opera darabok átlátszó stereoskop alakban; nagyító üvegek fényképekhez állvánnyal és anélkül 1 forinttól 50 forintig. — Ajánlom továbbá a legjobb izléssel készült diszmiáruimat, u. m.: bronce képrámák, bronce író garnitúrák, dohányzó garnitúrák, gyertyalátók, asztali csengők, levélnyomók, vízitálak, illatszer szekrények, bronce alakok és dísztükörök stb. Bőr-áruban: albumok, zenével 8 frttól feljebb, zene nélkül finom bőrkötésben illusztrált lapokkal 6 frttól feljebb, bőr és plüsch varró eszközök, szivar, pénz, dohány, szivarka tárcák, a leg-híresebb bel- és külföldi gyárosoktól, zseb toilették és bajuszkefék tokban élces felirattal 50 krtól feljebb.

Magyarországban egyedüli főraktár a világhírű gyémánt utánzatból, ezen kövek szépségét felesleges dicsérni, sok szakképzett ember úgy nyilatkozott, hogy ritka briliánt van olyan szép, mint a most legújabbban preperált gyémánt utánzatok; ezen kövek az üveget is vágják, foglalása mindenféle tárgyba eszközöltetik, gyémántutánzatból a következő tárgyak kaphatók: 6 karatos arany gyűrű angol facon 3 frt 80 krtól feljebb, fülbevaló patent zárral 4 frttól feljebb, 14 karatos fémjelzett aranyban gyűrű 6 frttól feljebb, fülbevaló patent zárral 8 frttól feljebb, ugyanilyen kövekkel broches, nyakkendő tű, hajtű és nyakék kapható; — továbbá valódi francia műékszerek a legdusabb választékban kaphatók, u. m.: melltűk, nyakékek, karékek, kezeltő gombok, óraláncok, nyakkendő tűk stb. Valódi angol Jet gyászékszerek, melltű, hajtű, karék, nyakék, fülbevaló, óralánc stb. nagyválasztékban kapható. Valódi Stručník toll legyezők, 7 frttól 50 frtig. A legújabb párisi divatu selyem és glacé legyezők, színházi, utcai és béli alkalomra nagyválasztékban 2 forinttól 50 forintig.

Üzletem régi fennállása óta tett tapasztalatom által azon szerencsés helyzetben vagyok, hogy a tisztelt hölgyvilágnak egy kitűnő minőségű mérgegmentes, hivatalosan megvizsgált hasznosszépitőszert is ajánlhatok s ez az ugynevezett *La Ravissante perfectionnee a világhírű Dr. Lefosse párizsi orvos által feltalált ártalmatlan szépitőszert*, egy üvegtok ára 2 frt 50 kr, kisebb 1 frt 50 kr, hozzá való szappan 1 db. 30 kr; valódi csakis azon *La Ravissante Perfectionnee*, melynek két fehér árnyegygyel ellátott üvegtokján következők olvashatók: 1-ször Jeunesse et Beauté *La Ravissante Perfectionnee*, du dr. Lefosse, rue de Rivoli a Paris, 2-or a törvényesen bejegyzett cég *HATSCHKE MIKSA optikus* Budapest, vaci utca 23. Vaitzner-gasse 23.

Megrendelések pontosan eszközöltetnek s nem tetszés esetén a tárgyak szívesen kicseréltetnek.

116—4—15.